

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1270

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
69.	— Hotărâre pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei de validare a mandatelor de deputat.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 324 din 11 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale lit. B din capitolul I al anexei nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017	3–8

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE
pentru aprobarea componenței nominale
a Comisiei de validare a mandatelor de deputat**

În temeiul prevederilor art. 3 și 4 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă componența nominală a Comisiei de validare a mandatelor deputaților aleși la data de 6 decembrie 2020, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE DE VÂRSTĂ AL CAMEREI DEPUTAȚILOR
FEODOROV LUCIAN

București, 21 decembrie 2020.
Nr. 69.

ANEXĂ

**COMPONENȚA NOMINALĂ
a Comisiei de validare a Camerei Deputaților**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar
1.	Chesnoiu Adrian-Ionuț	PSD
2.	Damian Romulus-Marius	PSD
3.	Dunava Costel Neculai	PSD
4.	Floroiu Ionel	PSD
5.	Georgescu Nicolae	PSD
6.	Ilișanu Claudiu-Augustin	PSD
7.	Intotero Natalia-Elena	PSD
8.	Macovei Silviu Nicu	PSD
9.	Paraschiv Rodica	PSD
10.	Popa Ștefan-Ovidiu	PSD
11.	Andronache Gabriel	PNL
12.	Polak Tudor	PNL
13.	Moldovan Sorin-Dan	PNL
14.	Giugea Nicolae	PNL
15.	Calista Mara-Daniela	PNL
16.	Stănescu Vetuța	PNL

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar
17.	Șovăială Constantin	PNL
18.	Varga Glad-Aurel	PNL
19.	Badea Mihai-Alexandru	USR-PLUS
20.	Cambera Oana-Alexandra	USR-PLUS
21.	Dehelean Silviu	USR-PLUS
22.	Özmen Oana-Marciana	USR-PLUS
23.	Polițeanu Mihai-Laurențiu	USR-PLUS
24.	Simion George-Nicolae	AUR
25.	Rusu Daniel-Gheorghe	AUR
26.	Badiu Georgel	AUR
27.	Ladányi László-Zsolt	UDMR
28.	Bende Sándor	UDMR
29.	Iulius Marian Firczak	Grupul parlamentar al minorităților naționale
30.	Andi-Gabriel Grosaru	Grupul parlamentar al minorităților naționale

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 11 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale lit. B din capitolul I al anexei nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 4 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.665/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale pct. B din capitolul I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Tiberiu Cozma și Marius Cătălin Strîmbei într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv obligarea la emiterea unor acte administrative și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.632D/2019.

9. Prin Sentința civilă nr. 467 din 19 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.433/2/2019, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. B din capitolul I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017**, excepție ridicată de Marius Cătălin Strîmbei într-o cauză având ca obiect drepturi bănești, respectiv anularea unui act administrativ și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 48D/2020.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prin prevederile legale criticate se înlătură, în fapt, măsurile legale adoptate prin Legea-cadru nr. 153/2017, care prevăd o majorare salarială pentru personalul plătit din fonduri publice, rezultând, în fapt, o scădere a drepturilor salariale față de nivelul stabilit prin art. 38 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 și față de nivelul lunii decembrie 2017.

11. Opțiunea legiuitorului de a reglementa salarii mai mici pentru procurori comparativ cu judecătorii încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind nejustificată, în condițiile în care interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor sunt identice. De asemenea, trebuie observat că legiuitorul nu a creat aceeași diferență salarială în privința personalului auxiliar de specialitate din cadrul Ministerului Public comparativ cu cel de la instanțele de judecată.

12. Totodată, având în vedere că lit. B a capitolului I din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 nu reglementează niciun nivel de salarizare pentru procurorii militari (la pct. 3 din tabel fiind menționat: „procuror cu grad de tribunal, judecător militar cu grad de tribunal militar”) se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Constituție.

13. Cu privire la neconstituționalitatea art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, se arată că acest text introduce o veritabilă scădere a indemnizației de încadrare brute lunare. Se

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale pct. B din capitolul I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Tiberiu Cozma și Marius Cătălin Strîmbei în Dosarul nr. 2.665/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.632D/2019.

2. La apelul nominal, se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 48D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor pct. B din capitolul I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Marius Cătălin Strîmbei în Dosarul nr. 1.433/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 48D/2020 la Dosarul nr. 1.632D/2019.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 48D/2020 la Dosarul nr. 1.632D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019.

arată că judecătorii și procurorii militari sunt singura categorie de personal din sistemul bugetar care este retrogradată în funcție (cu caracter permanent) prin efectul aplicării dispozițiilor criticate și căreia i se reduce semnificativ nivelul venitului net (cu peste 40%).

14. Aplicarea normelor a căror constituționalitate este contestată aduce atingere însuși dreptului la salariu, constituind o afectare substanțială a drepturilor legitime și a așteptărilor legitime ale reclamantului, pe care tot legiuitorul le-a creat prin recunoașterea unui nivel al salariului mai mare. Revenirea legiuitorului asupra măsurii pe care tot el a instituit-o, dar în sens invers, nejustificată de niciun motiv obiectiv, impietează asupra dreptului la un nivel de trai decent, nivel care s-a raportat la cuantumul veniturilor salariale obținute până la data de 31 decembrie 2017.

15. Modalitatea de redactare a dispozițiilor art. 69 și art. 70 din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017, coroborate cu dispozițiile anexei nr. V la aceeași lege, în special tabelul „B — *Indemnizația de încadrare pentru procurori*”, lipsește destinatarul legii (ordonatorii principali de credite) de posibilitatea stabilirii drepturilor salariale ale procurorilor militari în condiții de legalitate, deoarece legea nu stabilește care sunt drepturile salariale ale procurorilor militari de care beneficiază în calitate de magistrați și care sunt drepturile salariale de care ar trebui să beneficieze în calitate de militari activi.

16. De asemenea, în această modalitate de reglementare se ajunge la situații de aplicare a legii într-un mod cu totul absurd. În acest sens, se arată că art. 14 alin. (3) din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că „*personalul militar (...) care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu beneficiază de majorarea soldei de funcție/salariului de funcție/salariului de bază cu 12,5%.*” Astfel s-a ajuns la situația în care personalul militar (care nu are calitatea de ofițer de cercetare penală) din cadrul Direcției de prevenire și combatere a corupției și fraudelor (subunitate în structura Ministerului Apărării Naționale) să beneficieze de un astfel de spor, în schimb, procurorii militari care au atribuții legale de combatere a corupției nu beneficiază de un astfel de spor.

17. Prin urmare art. 69 și art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă principiul legalității și principiul nediscriminării, reglementate prin art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (1) din Constituție.

18. Cu privire la neconstituționalitatea art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, se arată că, anterior acestor modificări, Codul fiscal reglementa o partajare a cotelor de contribuție de asigurări sociale și a cotelor de contribuție de asigurări sociale de sănătate între angajat și angajator. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017, cotele de contribuții de asigurări sociale și cotele de contribuție de asigurări sociale de sănătate din sarcina angajatorului au fost transferate în sarcina exclusivă a angajatului. Orice majorare a contribuțiilor sociale, respectiv a taxelor și impozitelor în general, are drept consecință o reducere a salariului net al angajatului. Trebuie precizat că aceste dispoziții legale au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2018, odată cu dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, care au operat alte scăderi salariale.

19. În expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017 se precizează că „promovarea acestui act normativ este determinată în principal de necesitatea implementării măsurilor din domeniul fiscal cuprinse în Programul de guvernare, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 53/2017 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea 1, nr. 496 din 29 iunie 2017.” Or, în conținutul Programului de guvernare la care se face trimitere nu se precizează nicăieri că urmează a fi transferate contribuțiile de asigurări sociale și de asigurări sociale de sănătate din sarcina angajatorilor în sarcina angajaților. Această neconcordanță încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) și ale art. 139 din Constituție.

20. De asemenea, faptul că angajatul este singurul susținător al bugetului asigurărilor sociale, respectiv al bugetului asigurărilor sociale de sănătate încalcă dispozițiile art. 56 din Constituție.

21. Stabilirea acestor contribuții exclusiv în sarcina angajaților este de natură să creeze dezechilibre între obligațiile sociale ale părților raporturilor juridice de muncă. Pe de o parte, angajatorii sunt favorizați, iar, pe de altă parte, angajații sunt suprataxați. Caracterul just al sarcinilor fiscale reglementat de art. 56 alin. (2) din Constituție se referă la faptul că legiuitorul trebuie să instituie măsuri adecvate și necesare într-o societate democratică prin stabilirea unor măsuri fiscale partajate între angajat și angajator în mod echitabil și proporțional cu beneficiile fiecărei părți. Caracterul echitabil al măsurilor fiscale este pur și simplu inexistent în situația în care sarcinile bugetelor asigurărilor sociale și asigurările sociale de sănătate revin exclusiv angajaților.

22. Se menționează jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008.

23. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

24. **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal** a arătat că respectivele critici referitoare la neconstituționalitatea unor dispoziții legale în vigoare nu pot fi analizate, întrucât nu ar putea stabili ca o lege aflată în vigoare să nu se aplice, nefiind permisă imixtiunea în atribuțiile puterii legislative.

25. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

26. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

27. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

28. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 10 noiembrie 2017, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, ale lit. B din capitolul I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI — *Familia ocupațională de funcții bugetare apărare, ordine publică și securitate națională* la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul conținut:

— Art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017:

„42. *Articolul 138 se modifică și va avea următorul cuprins: «Art. 138: Cotele de contribuții de asigurări sociale*

Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt următoarele:
a) 25% datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi;

b) 4% datorată în cazul condițiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

c) 8% datorată în cazul condițiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.» [...]

69. Articolul 156 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 156: Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate

Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate este de 10% și se datorează de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit prezentei legi.»

— Art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017: „(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”;

— Art. 69 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „(1) Pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.

(2) Pentru procurorii militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.

(3) Pentru personalul auxiliar de specialitate și pentru personalul conex militar și civil de la instanțele judecătorești și parchetele militare se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.

(4) Pentru personalul civil al Ministerului Apărării Naționale din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.”

— Art. 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017: „Pentru calitatea de cadru militar în activitate, cadrele militare prevăzute la art. 69 mai beneficiază de solda de grad.”

29. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a supremației sale și a legilor, art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 41 privind dreptul la muncă, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 privind contribuțiile financiare și în art. 139 privind impozitele, taxele și alte contribuții.

30. În ceea ce privește prevederile art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Curtea constată că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 46 din 4 februarie 2020*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, respingând excepția ca neîntemeiată.

31. Analizând criticile intrinseci de neconstituționalitate, Curtea a reținut faptul că așezarea justă a sarcinilor fiscale trebuie să reflecte însuși principiul egalității cetățenilor în fața legii, prin impunerea unui tratament identic pentru situații identice. În concordanță cu ceea ce instanța de contencios constituțional a statuat în mod constant, respectiv faptul că egalitatea de tratament presupune în mod necesar identitatea de situații juridice, calificarea unei reglementări ca fiind discriminatorie se justifică doar atunci când, pentru situații similare, se instituie regimuri juridice diferite pentru persoanele cărora li se aplică (a se vedea Decizia nr. 432 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.176 din 13 decembrie 2004). Or, Curtea a constatat că

prevederile criticate se aplică deopotrivă, în mod egal, tuturor celor care cad sub incidența lor, de la momentul de referință stabilit de legiuitor.

32. Principiul justei așezări a sarcinilor fiscale implică un complex de condiții de care legiuitorul este ținut atunci când instituie anumite obligații fiscale în sarcina contribuabililor, întrucât fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele (contribuțiile sociale) pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 6 din 25 februarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 25 martie 1993, și Decizia nr. 940 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010).

33. Prin conduita sa legiuitorul a respectat întru totul dispozițiile art. 56 și 139 din Constituție, fără a afecta alte drepturi și libertăți fundamentale. Astfel, instituirea, în această formă, a unor contribuții financiare are un scop legitim, și anume asigurarea ritmicității și certitudinii alimentării bugetului asigurărilor sociale de stat cu sumele de bani aferente obligațiilor fiscale ce revin în sarcina contribuabililor, ca o măsură de protecție a bugetului asigurărilor sociale, precum și eficientizarea colectării și, totodată, evitarea unor costuri suplimentare din partea statului pentru proceduri ce țin de recuperarea sumelor datorate cu titlu de contribuții sociale. Ca atare, legiuitorul a urmărit predictibilitatea și eficientizarea încasării impozitelor datorate la bugetul consolidat al statului, respectiv la bugetele locale, pentru protejarea titularului dreptului de creanță, respectiv statul, care este ținut de realizarea funcțiilor și sarcinilor sale constituționale (protecție socială etc.), inclusiv cu privire la menținerea unei discipline fiscale coerente.

34. În acest context, Curtea, având în vedere jurisprudența sa anterioară, spre exemplu, Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 1 iulie 2014, paragraful 44, a reținut că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). Astfel, legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales cele sociale și economice, de o marjă extinsă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită adoptarea unui act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

35. Întrucât în cauza de față nu au fost evidențiate elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, considerentele și soluția pronunțate cu acele prilejuri își mențin valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

36. Prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, paragrafele 28—52, Curtea a analizat prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 și a reținut că normele legale evocate instituie reguli privind aplicarea în timp a legii-cadru a salarizării personalului plătit din fonduri publice, stabilind că, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit acestei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 46 din 4 februarie 2020 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 1 iulie 2020.

37. Analizând prevederile legale criticate în ansamblul actului normativ din care fac parte, Curtea a reținut că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii. De la această dată, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, astfel cum prevede art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

38. În privința modului de stabilire a salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 dispune că acestea se stabilesc potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 și anexelor nr. I—IX la lege, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite. Începând cu anul 2023, potrivit prevederilor art. 12 alin. (2) din lege, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare se vor stabili pentru toate funcțiile cuprinse în anexele nr. I—VIII la lege prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I—VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare.

39. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, prin art. 36 din acest act normativ s-a stabilit că, la data intrării în vigoare, 1 iulie 2017, trebuie să se procedeze la reîncadrarea personalului salarizat „pe noile funcții, grade/trepte profesionale, gradație corespunzătoare vechimii în muncă și vechime în specialitate/vechime în învățământ avute, cu stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare potrivit art. 38”.

40. Astfel, art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 cuprinde dispoziții prin care se determină în mod specific condițiile de aplicare în timp a legii. Prin alin. (1) al acestui articol este instituită regula aplicării etapizate a legii, începând cu data de 1 iulie 2017, iar etapele temporare sunt enunțate în alin. (2)—(6).

41. Prima etapă, reglementată prin art. 38 alin. (2) lit. a) din lege, privește perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017. Pentru această perioadă s-a adoptat măsura menținerii în plată, la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, a cuantumului brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și a cuantumului sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

42. A doua etapă, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din legea-cadru, privește anul 2018, începând cu luna ianuarie 2018. Pentru acest an, se prevede acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Excepțiile de la această regulă sunt expres enunțate de art. 38 alin. (3) lit. b)—j) din Legea-cadru nr. 153/2017.

43. A treia etapă privește perioada anilor 2019—2022, reglementată prin art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017. Pentru această perioadă, salariile de bază vor fi determinate utilizând salariile de bază și majorările salariului de bază stabilite prin lege, inclusiv în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, și salariile de bază avute în luna decembrie 2018. Astfel, în perioada 2019—2022 se preconizează acordarea unei creșteri anuale a salariilor de bază, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența rezultată dintre salariul de bază prevăzut de lege pentru anul 2022 și cel din luna decembrie 2018.

44. Începând cu anul 2019, celelalte drepturi salariale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 (sporuri, indemnizații, majorări etc.) vor fi determinate prin aplicarea procentelor prevăzute în conținutul legii și în anexe asupra salariului de bază, rezultând cuantumul acestora, care va fi acordat anual. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat, cu respectarea principiului sustenabilității financiare, prevăzut de art. 6 lit. h) din Legea-cadru nr. 153/2017.

45. În acest context normativ, Curtea a constatat că stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

46. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului. Constituția prevede, în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii și „instituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

47. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

48. În raport cu cele enunțate, Curtea a reținut că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

49. Cât privește invocarea unor aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind dreptul fundamental la salariu, Curtea a reținut că acestea vizează ipoteze juridice distincte de cea avută în vedere prin prevederile legale criticate, motiv pentru care acestea nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

61. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 41 și ale art. 53 din Constituție, Curtea a reținut că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, iar modificarea reglementărilor în această materie nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariaților la protecția socială a muncii, „înstituirea unui salariu minim brut pe țară”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia. În aceste condiții, nu poate fi reținută o restrângere a exercițiului dreptului la muncă, în componenta sa privind dreptul la salariu, în sensul art. 53 din Constituție și, în consecință, dispozițiile art. 41 și ale art. 53 din Legea fundamentală invocate nu sunt încălcate.

62. Referitor la critica potrivit căreia lit. B a capitolului 1 din anexa nr. V la Legea-cadru 153/2017 nu reglementează niciun nivel de salarizare pentru procurorii militari, aceasta este neîntemeiată, întrucât regimul salarizării acestora poate fi dedus cu ușurință din punctul 3 al anexei nr. V coroborat cu art. 69 alin. (1) al anexei nr. VI la aceeași lege care prevede că pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.

63. Astfel, art. 69 alin. (1) din anexa nr. VI din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede clar: „(1) Pentru judecătorii și procurorii militari se aplică, în mod corespunzător, reglementările specifice personalului din sistemul justiției.” Așadar, procurorii militari nu beneficiază de un regim dublu de salarizare, respectiv de personal din sistemul justiției și de personal din domeniul apărării, ci numai de cel care îi privește pe procurori ca parte a sistemului justiției.

66. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tiberiu Cozma și Marius Cătălin Strîmbei în Dosarul nr. 2.665/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și de Marius Cătălin Strîmbei în Dosarul nr. 1.433/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. I pct. 42 și 69 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale lit. B a capitolului I din anexa nr. V, precum și ale art. 69 și 70 din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

